

Manifest Voorhoedegroep

Wij zijn een groep Marokkaanse, Turkse, Irakese en Surinaamse vrouwen. Samen vormen wij de voorhoedegroep van het project Mantel der Liefde. Met dit Manifest dagen wij familieleden, zorgaanbieders, belangenorganisaties, politici en ambtenaren, uit om op nieuwe en creatieve manieren de positie van allochtone mantelzorgers te versterken en willen wij de vele migrantenvrouwen die mantelzorger zijn een hart onder de riem steken.

1. Allereerst willen wij stellen dat mantelzorg niet alleen een plicht is die wij uit liefde en solidariteit vervullen, maar ook een recht. Dit geldt met name voor de grote groep jonge migrantenvrouwen die mantelzorger zijn. Te vaak worden wij geconfronteerd met maatschappelijke eisen die ons het zorgen moeilijk maken. Natuurlijk is het goed als vrouwen actief deel nemen aan de arbeidsmarkt. Emancipatie betekent echter ook de vrijheid om te kiezen voor het actief verzorgen van een naaste. Migrantenvrouwen zijn sterk, maar geen “superwomen” die én naar school kunnen gaan én kunnen werken én kunnen zorgen. Wij willen dat belangenorganisaties en politici actief met ons meedenken over manieren waarop wij al die taken op een bevredigende manier kunnen combineren en met anderen kunnen delen.
2. Te vaak zien wij dat mantelzorgers overbelast raken en dat zij hun gevoel van eigenwaarde dreigen te verliezen. Wees trots op jezelf! Durf soms NEE te zeggen. Ontdek je grenzen en geef ze duidelijk aan. Aanvaard hulp en vraag af en toe om steun. Maar vooral, gun jezelf zo nu en dan rust om in balans te blijven. Heb vertrouwen in jezelf.
3. In veel families wordt het als vanzelfsprekend ervaren dat moeders en dochters de mantelzorgtaken op zich nemen. In veel gevallen willen zij dit ook graag doen, maar we vinden het niet vanzelfsprekend dat moeders en dochters altijd voor alle zorg verantwoordelijk zijn. Wij verwachten erkenning en solidariteit van onze (mannelijke) familieleden en vrienden en ook een helpende hand als dat nodig is.
4. Wij vinden dat de organisaties van migranten veel meer aandacht kunnen besteden aan de positie van mantelzorgers in de eigen gemeenschappen en dat zij zich moeten verdiepen in hun behoeften en op moeten komen voor hun belangen. Daarbij hoort het bespreekbaar maken van de taakverdeling binnen families.

5. Het verbaast ons dat er zo weinig migranten lid zijn van patiëntenorganisaties en van belangenorganisaties als Mezzo. Wij dagen deze organisaties uit om het gesprek aan te gaan met migranten over hun betrokkenheid en samen met hen mogelijkheden te ontwikkelen voor migranten om vanuit hun eigen kaders actief mee te werken aan de belangenbehartiging op het gebied van de zorg.
6. Allochtone mantelzorgers hebben een schat aan ervaringskennis op het gebied van zorg. Ook hebben zij vaak eigen denkbeelden over de manier waarop het zorgaanbod zou moeten functioneren. Het valt ons echter op dat van deze kwaliteiten nauwelijks gebruik wordt gemaakt. Wij roepen zorgaanbieders op om migranten in een vroeg stadium te betrekken bij de zorgvernieuwing en samen passende nieuwe vormen van zorg te ontwikkelen die aansluiten bij de behoeften van migranten en hun familieleden.
7. Wij horen heel vaak de verzuchting van zorgaanbieders en belangenorganisaties dat migranten niet te bereiken zijn. Bereikbaarheid is echter twee richtingsverkeer: het is niet zo dat alleen migranten niet bereikbaar zijn voor organisaties maar organisaties zijn ook niet bereikbaar voor migranten. Diversiteit in de zorg betekent ook: zorgen voor een diverse samenstelling van personeel op alle niveaus van de organisatie en nieuwe manieren ontwikkelen waardoor allochtone cliënten zich wel aangesproken voelen.
8. Er is een groeiend 'leger' aan allochtone vrijwilligers, dat door zorgaanbieders ingezet wordt om te tolken en op te treden als vertrouwenpersoon en bruggenbouwer. Hoewel wij veel waardering hebben voor het werk dat deze vrijwilligers verzetten en er zelf ook als vrijwilligers actief zijn, vinden wij het verkeerd dat mensen vaak jarenlang als vrijwilliger "gebruikt" worden, zonder dat zij ooit uitzicht hebben op een betaalde baan in de zorg. Wij weten uit eigen ervaring dat dit tot grote frustraties kan leiden. Allochtone intermediairs dienen in vele gevallen betaald te worden voor het nuttige en zware werk dat zij doen.
9. Als voorhoedegroep Mantel der liefde worden wij regelmatig geconfronteerd met vormen van zichtbare en verborgen discriminatie binnen de zorg. Wij vinden dat discriminatie en racisme in de zorg veel actiever bestreden moeten worden dan nu gebeurt. Uitsluiting van mensen wegens hun achtergrond of uiterlijk mag zeker niet met de mantel der liefde worden bedekt!

Den Haag, 10 november 2006